

kantede skilte osv. opretholdes fuldt ud, og Domstolens praksis fastholdes også fuldt ud. Nu står det udtrykkeligt i traktaten.

Det er nu en del af Amsterdamtraktaten, og det kalder hr. Per Stig Møller en styrkelse af nærhedsprincippet. Jeg har ærlig talt aldrig hørt noget lignende, og jeg vil godt bede hr. Per Stig Møller komme herop og forklare, hvor det skulle være i dette mærkelige dokument, at nærhedsprincippet er blevet styrket.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har to spørgsmål til hr. Per Stig Møller om arbejdsmarkedsreformen: Kan hr. Per Stig Møller bekræfte, at et af De Konservatives forslag på arbejdsmarkedsområdet går ud på, at ufaglærte under 30 år fremover kun kan få fulde dagpenge i 6 måneder og derefter går ned på halve dagpenge? Og kan hr. Per Stig Møller fortælle mig, hvordan en familiefar, som har ansvar for hus og hjem, skal kunne leve for halve dagpenge, som De Konservative og Venstre foreslår?

Og så til forslaget om at belønne opsparring. Mener De Konservative virkelig, at de rige, der nu får 100.000 kr. i skattelettelse, fordi man fjerner formueskatten, nu skal belønnes for ikke at bruge de penge, man lige har givet dem, altså at de skal have flere penge oven i dem, de har fået? Er det virkelig det, man mener, eller var det ikke nemmere at droppe den skattelettelse til de allerrigeste?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Den socialdemokratiske ordfører stillede spørgsmål om udliciteringen, og her skal jeg citere fra Mandag Morgen den 29. september 1997:

»Socialstyrelsens undersøgelse viser, at kommunerne på kort sigt kan spare op til 5 pct. af udgifterne til ældreomsorgen ved at udlicitere store dele af den.«

Jeg skal også komme med nogle tal fra de svenske erfaringer: På bare 4 år er andelen af den totale kommunale ældrepleje og omsorg for dem, der bor på plejehjem, steget fra 3 pct. til 8 pct. af de samlede udgifter. I Malmö er 42 pct. af plejehjemspladserne udliciterede, i Helsingborg er tallet 32 pct. og i Stockholm 30 pct. Det er alt sammen sket med besparelser for den offentlige sektor og med fastholdelse af kvaliteten, og når de kan i Sverige, kan vi vel egentlig også.

Så stiller hr. Torben Lund det kloge spørgsmål, om vi mener, at privatforbruget ikke er for stort, for detailtallene viser jo, at det ikke er steget. Jamen det er jo det, vi skal undersøge, for som jeg sagde, skal vi ikke rette bager for smed. Regeringen reagerer med en pressemeddelelse på et tal, der bl.a. er præget af, at bilsalget er steget som følge af, at regeringen gjorde bilerne dyrere i maj måned. Men så må vi da lige sætte os ned, hvis vi ikke skal levere danskerne et dårligt, dårligt indgreb, et forkert tilrettelagt indgreb. Vi er da nødt til at sætte os ned og sammenholde de tal. Regeringen reagerede på det ene brev fra Danmarks Statistik, men vi fik et til i går, og det siger altså, at detailomsætningen er faldende. Så risikerer vi, at indgrebet gør ondt værre.

Men vi kan i hvert fald konstatere, at den private opsparingskvote er dalet. Det står vi ved, det kan vi konstatere, og den vil vi gerne have i vejret. Den er faldet fra 5 til 3 eller sådan noget, og den vil vi godt være med til at sætte i vejret, og her vil vi mene, at de ordninger, vi foreslår, er de rigtige.

Men hovedproblemet er da, at det offentlige forbrug er steget. Så kan man komme som hr. Klaus Hækkerup og sige, at det offentlige forbrug er steget med 8 pct. og det private med 14 pct. Men tager man regeringens egne forudsigelser fra halvår til halvår, siger regeringen jo hele tiden, at stigningen kun bliver det halve, dvs. at det offentliges forbrugsstigning er langt større og dobbelt så stor, som regeringen havde forestillet sig i forbindelse med offentlige ansættelser. Den skriver i den ene beretning, at den bliver på 1 pct., og så bliver den altså 2 pct.

Og hvis nu pensionsopsparingen svigter? Jamen det tror jeg ikke. Hvis man bruger kapitalpensionsprincippet på de forskellige områder, vi har foreslået, skal det nok vise sig, at det holder.

Så til sidst om EU: Jamen nærhedsprincippet bliver da udbygget i forbindelse med Amsterdamtraktaten. Allerede vedtagne fællesskabsaktioner kan falde væk, og nye skal direkte motiveres som værende bedre fælles end enkeltvis.

Så når jeg ikke mere nu.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Altså, jeg var ved at falde ned af stolen, da jeg hørte hr. Per Stig Møller snakke om stramning af retspolitikken.